

Archiepiscopatvs Et Electoratvs Trevirensis

Abtei Sankt Maximin <Trier>

Avgvstae Trevirorum, 1633

Littera E. N.1. Epistola S. Bernardi, In ordine epistolarum ipsius 179. ad
Innocentium Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62152](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62152)

68 CONFIRMAT. SENTENT. CONRADI. II.

boge. Euerhardus Comes de Seyene, & frater eius Henricus. Hermannus Comes de Virneburg. Theodoricus Comes de Are, & patruus eius Vlricus. Florentinus Comes Hollandiæ. Simon Comes de Claraualle. Henricus Comes de Tuingen, Berngerus de Rauenstein, Bruno de Burcōwe, Vlricus de Warthusen, Methfridus de Numage, & frater eius Eberhardus. Cuno de Malburg. Wiricus de Bechingen, Arnoldus de Serich, Vlricus de Conradus de Bobbarden, Wolframus de Petra, Rudolphus de Eltz, Wilhelmus Marischalus, Gerardus de Esch, Ludouicus, Fridericus, Hermannus, & frater eius Walterus, Fridericus de Marceio. Godefridus de Bretscheidt. Signum Domini Friderici Romanorum Imperatoris Inui-

Etissimi, Augusti.

Datum Treuiris VIII.

Idus Ianuarij, Indi-

cione V. Anno Domi-

Locus signi. nicæ Incarnationis

M. C. LVII. Regnante

Gloriosissimo Do-

mino Friderico Romanorum Imperatore Inui&tissimo.

Anno Regni eius V. Imperij verò II. Ego Reinaldus

Cancell: vice Arnoldi Moguntini Archiepi & Archi-
cancellarij recognoui.

Littera E. N. I.

*EPISTOLA S. BERNARDI, IN
ordine epistolarum ipsius 179. ad Innocentium
Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirense.*

N. 32.

Instituit
compara-
tionem in-
ter Archie-
piscopum
alberonem

Quomodo malitia vincit sapientiam? Nosti pie Dñe,
nostri Treuirensem Archiepiscopum? Scio, quia no-
sti; Nostri & illum S. Maximini, non Sanctum Abbatem?
Puto, quia non nostri; Quis dignior honore illo prior?
Sic nemo confusione dignior isto sequenti: & tamen iste
hono-

honoratus est, ille opprobrio datus. Quid peccauit Archiepiscopus? prædam Ecclesiæ suæ recuperauit, captiuam Ecclesiam, de manu laicali liberauit. Nunquid, pro bono, redditur malum; & odiu, pro dilectione? Hic, quæso, hinc euigilet oculus pietatis, & semotis paulisper occupationibus, consideret; quantum subreptum sit ei: ut talis, qualem pudet dicere, talem qualem tu ipse nosti, faciat opprobrium vicinis suis, inimicis tuis; Piissime Pater, affectus filialis loquitur. Hucusque condoluimus misero & miserabili Archiepiscopo. Verum ex hoc iam, si non fuerit emendatum, dolor cordis nostri & compassio ex intimis medullis, tota transibit ad illum, per quem potuit emēdari. Sunt & aliæ læsiones præfati Viri, quas cum ei alleuaueritis, Nobis procul dubio laborabis. Quicquid dulcissimi Domini mei nomen deceperat, cor meum exoriat.

Littera E. N.2.

EPISTOLA S. BERNARDI, IN
ordine Epistolarum ipsius 180. ad Innocen-
tium Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirense.

ITerum supplicatio, iterum preces, & decies repetitæ non desinent. Non desistimus, quia non diffidimus: Bonam causam habemus, & æquum Iudicem, qui non cunctabitur euacuare, quod surreptum est, cum apparet, quod verum est, nec poterit inde ridere, qui voluit irridere: sed ut scriptum est, mentita est iniquitas sibi. Hoc solet habere præcipuum Apostolica Sedes; ut non pigeat reuocare, quod à se forte deprehenderit fraude elicitum, non veritate promeritum. Res plena æquitate, & laude digna, ut de mendacio nemo lucretur, præfertum apud Sanctam & Summam Sedem. Hæc sciens,

& Abba-
tem S. Ma-
ximi,
quoad me-
rita.

N. 39.
Admoni-
tio S. Ber-
nardi ad
Pontifi-
cem.

N. 40.
S. Bernar-
dus de bo-
nitate cau-
sa & Insti-
tuz non dif-
fudit.